

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

quod auxiliaries eius copia conuenirent. Burchardus dux Sueviae, & Giselbertus comes Lotharingiae, erant in auxilio Henrici. Rex autē inter suppetias habuit Euerhardum fratrem, ducē Lotharingiae, & Hattonem Moguntinensem archiepiscopū. Congressi sunt graui pralio. Cedit in primis Hatto, & inclinauit victoria Henrico: nam & rex ipse, & Euerhardus frater, vix elabuntur. Arnoldus profugus, dux Bauariae, audito huius pugnae exitu, vrgendū regem putauit: nam Vngaris in societatem eductis, omnem ditionē regis peruastrauit in vtrāq; Rheni ripam: tantisq; motibus cōcussa est terra regis, vt facile pēniteret regem, quod omnes in se prouocāssent. Quo tēpore Reginbertus comes de Ringelheym Saxoni germis, congressus Danis in Saxonia, magno illos pralio fudit: adeoq; contudit, vt non facile redirent ad solitā excursionem: sic vindicās necē Brunonis, & multorū ex nobilitate, quos, vt diximus, vno pralio Dani ad internecionem in loco Ebbeckestorp ceciderunt, loco nūc sanctimonialibus consecrato: quae adhuc fortē ignorant, quas penes se seruant sanctorū reliquias tumulatas, tot pontificū, ducū, comitū, & magnae nobilitatis. Conradus autē Imperator moriēs, Henricū Saxoniae ducē designauit successorem.

CAPVT IIII.

Henricus Saxoniae dux, cognomento Auceps, quod in adolescentia cum pater rebus praesset, plurimum indulgeret aucupijs, primus in domum suam & familiā trāstulit Romani Imperij dignitatē: ibiq; fixit, vt per aliquot secula immobiliter in ea permaneret. Sed neq; hunc dignantur Italici scriptores Imperatoris nomine, q; benedictionē papalē nō haberet: nō quia contēneret, sed p humilitate, quod suprā diximus, princeps modestus euitauit. Dicāt igitur, si idē Impator nō est,

M 2 quia

quia à Papa consecratus non est: quis consecrauit Augustum, & omnes ab eo Augustos vsque ad Carolum Magnum? nisi ille per quem reges regnant, & potentia iusta decernunt. Si non est Romanorum rex, aut Imperator, quia Italiam non tenet, cedant hoc nomine Constantinopolitani: ex quibus pauci Italiam habuerunt. Cedant & nostri temporis Imperatores. Proinde non fraudemus optimos principes honore suo. Scimus quomodo Pontifices ad eam se consecrationem ingerebant. Romanorum sine controuersia Conradus & Henricus erant reges, etiam, si ita vis, non fuerint Imperatores. Mirum tamen, hoc illis denegari nomen regibus, quam ante Caesares permissum est ciuibus Romanis. Postea verò quàm Conradus in fata concessit, fraterque eius, ut diximus, insignia regni ex fratris mandato Henrico pertulisset, congregati principes Franciæ Orientalis Turingiæ & Saxoniae in Frislariam, elegerunt conuenter eundem Henricum: quanquàm dispositio de regno, non tam erat in arbitrio eligentium, quàm in ordinatione decedentis: Nam abinde Carolo Magno, pater filio reliquit Imperium, nisi quoddam aliquoties propter ignauiam succedentis, se interposuerint principes ordinationi. Tum verò etsi Conradus decessor de Henrico, ut diximus, successuro ordinasset, ex abundantia mentem hunc fecere conuentum, ut omnium voluntate regnaret. Primam coniugem accepit monialem, quam genuit Tanquardum: quam quia habere non licebat, remisit monasterio: & accepit filiam Theoderici comitis de Ringelheim, antiquæ Saxonum nobilitatis, quam illi genuit Ottonem, Henricum, Brunoldum, Matildam, Rixam, Hadewigam, Garburgam.

P
Ro
ru
gestas, e
cessores
honore s
rolino, g
cerum s
neres per
Caroli C
ret, nato
faciente
Carolus
tem Nil
lum cogi
ne disc
um susti
git, ut so
ueniret.
possessor
Vdonem
Andega
psit. Rex
ret. Hui
dia duce
nomen a
secratus
non pro
Cum en
orem pa
capit: co
quibus r